

Časopis pro pěstování matematiky a fyziky

F. Hradecký

Několik poznámek k vyučování deskriptivní geometrie podle učebnice Klímovy-Ingrišovy pro VI.-VII. třídu reálék

Časopis pro pěstování matematiky a fyziky, Vol. 71 (1946), No. Suppl., D69--D75

Persistent URL: <http://dml.cz/dmlcz/122833>

Terms of use:

© Union of Czech Mathematicians and Physicists, 1946

Institute of Mathematics of the Academy of Sciences of the Czech Republic provides access to digitized documents strictly for personal use. Each copy of any part of this document must contain these *Terms of use*.

This paper has been digitized, optimized for electronic delivery and stamped with digital signature within the project *DML-CZ: The Czech Digital Mathematics Library* <http://project.dml.cz>

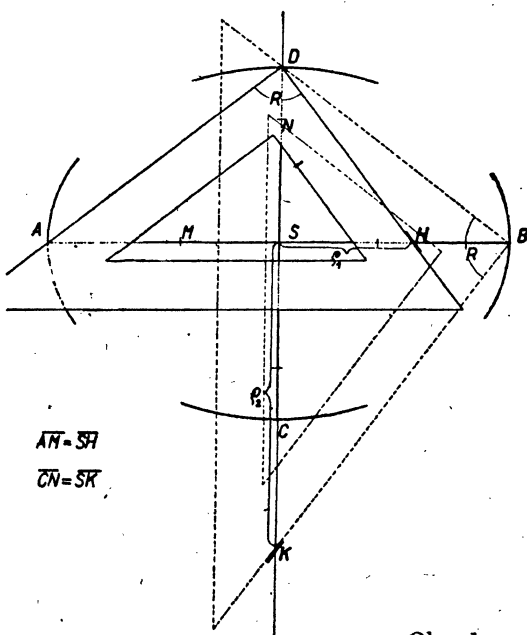
VYUČOVÁNÍ

Několik poznámek k vyučování deskriptivní geometrie podle učebnice Klímovy-Ingrišovy pro VI.-VII. třídu reálék.

F. Hradecký, Praha.

V tomto článku uvedu několik konstrukcí nebo doplňků k učebnici deskř. geometrie, které se u nás velmi používá. Učebnice nemůže všechny konstruktivní detaily ukázat a přinést ke všem nákladné obrázky, takže se nemůže rozhovořit o všech obtížích, které při sestrojování se mohou žákovi v sešitě nebo učiteli na tabuli vyskytnout. Následující řádky mají ukázat mladému učiteli některé z věcí, které zkušenému učiteli jsou dobře známé.

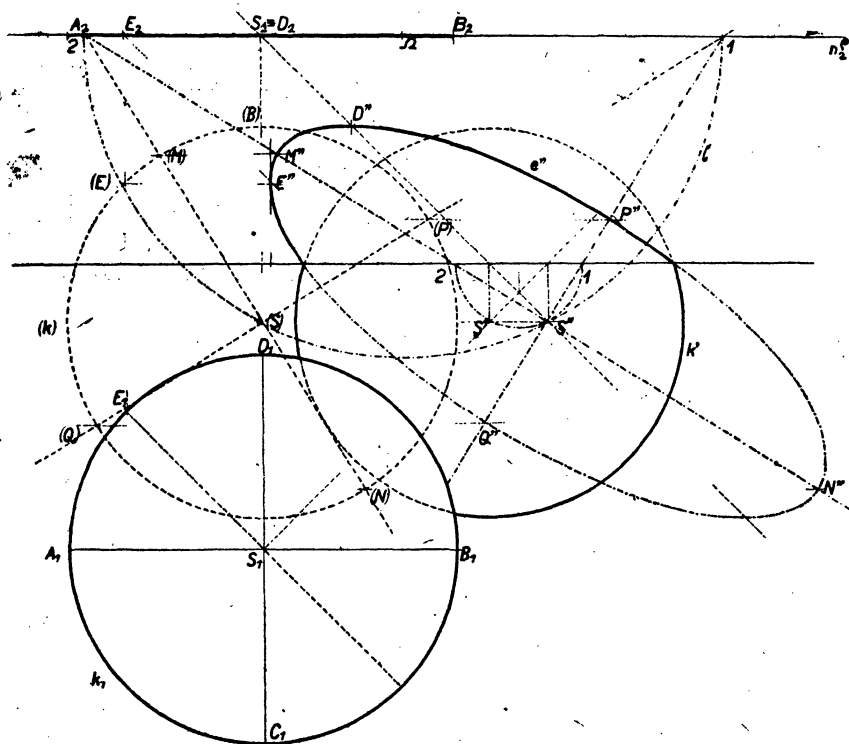
1. Kružnice křivosti ve vrcholech elipsy. Konstrukce uvedená na str. 7 citované knihy opírá se o vzorce $\rho_1 = b^2 : a$, $\rho_2 = a^2 : b$ platné pro poloměry křivosti ve vrcholech elipsy. Z těchto vzorců vyplývá také další konstrukce, která je bezprostředním užitím věty Eukleidovy: Sestrojme v obr. 1 pro elipsu určenou poloosami $\overline{SA} = \overline{SB} = a$, $\overline{SD} = \overline{SC} = b$ přímkou $DH \perp AD$ a přímkou $KB \perp DB$. Potom je patrně $\overline{SH} = b^2 : a = \rho_1$, $\overline{SK} = a^2 : b = \rho_2$.

Obr. 1.

Konstrukce je zvláště výhodná při rýsování na tabuli. Stačí přiložit pravoúhlý trojúhelník tak, jak je na obrázku naznačeno, a na hlavní resp. vedlejší ose vyznačiti bod H resp. K . $\overline{SH} = \varrho_1$; $\overline{SK} = \varrho_2$.

Nedostáváme síce středy kružnic oskulačních, ale nemusíme již provádět žádné další konstrukce.

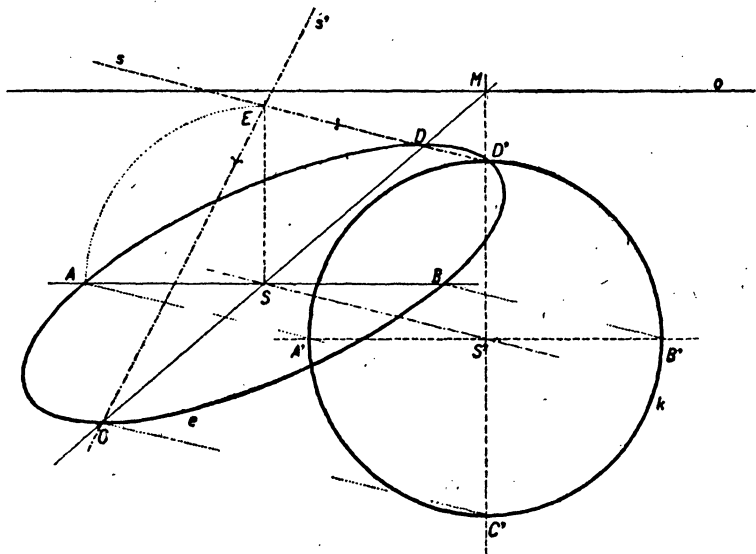
Obr. 2.

2. Vržený stín kružnice, ležící v rovině rovnoběžné s průmětnou π na průmětnu ν . Způsob, vyložený na str. 16 citované učebnice, je nevýhodný, jsou-li vržené stíny středu kružnice S' a S'' blízko osy x . Zvolme na př. v pravoúhlém promítání střed $S(-2; 5; 4)$ a poloměr $r = 3,5$ takové kružnice a hledejme její vržené stíny na průmětny při technickém osvětlení.

Mezi kružnicí k' a elipsou e'' je vztah afinní (osa x je osou afinity a směr afinity je rovnoběžný s osou x). Poněvadž body S' a S'' jsou blízko osy x , nelze osy $S''1'$, $S''2'$ elipsy narýsovatí užitím uvedené afinity přesně.

Je proto lepší sklopiti rovinu kružnice k kolem druhé stopy roviny, v níž tato kružnice leží, do průmětny ν (obr. 2). Mezi sklopenou polohou (k) a vrženým stínem na ν je také vztah afinní. Osou této afinity je $n^{\circ 2}$ a její směr je rovnoběžný s osou x . Osy, vrcholy a jiné význačné body sestrojíme pak přesněji.

Zvláště dobře se hodí tento způsob v promítání kosoúhlém, při sestrování vržených stínů válců, kuželů, atd.

Obr. 3.

3. Na str. 15 učebnice je vyložena konstrukce, jak se k dané kružnici sestrojí afinní elipsa, je-li dána osa afinity a dvojice sobě odpovídajících bodů.

Velmi prospěšná je i úloha obrácená (obr. 3):

K dané elipse sestrojiti afinní kružnici, je-li dána osa afinity.

Sestrojme v dané elipse e sdružené průměry \overline{AB} , \overline{CD} , z nichž \overline{AB} je rovnoběžný s osou afinity o .

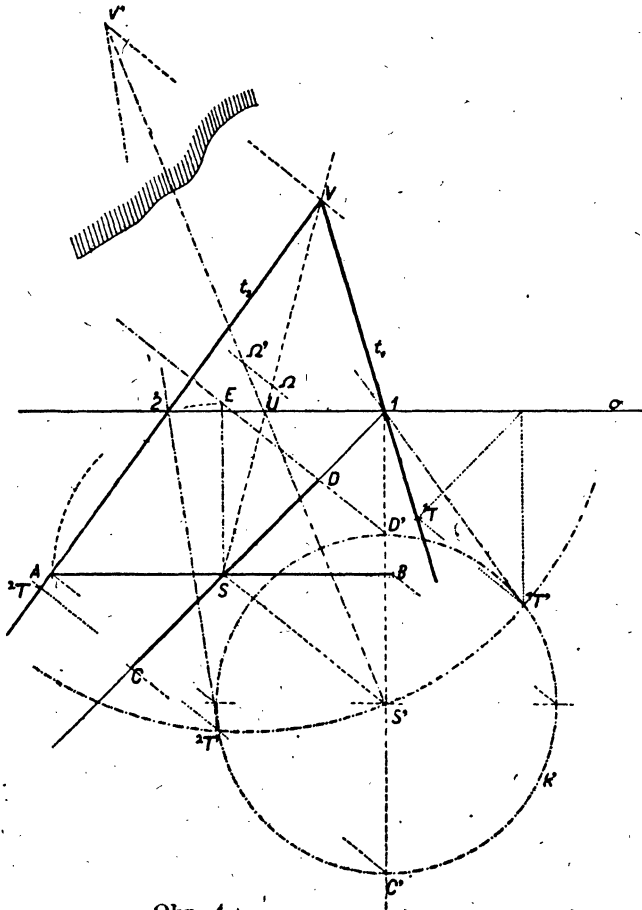
V průsečíku M průměru \overline{CD} s osou afinity sestrojme k této ose kolmici. Je zřejmé, že na ní leží průměr kružnice odpovídající průměru \overline{CD} .

Sestrojme dále $\overline{SE} \perp \overline{SA}$ a $\overline{SE} = \overline{SA}$. Je zřejmé, že spojnice \overline{ED} (resp. \overline{EC}) jsou hledané směry afinity, neboť \overline{SD} se promítne

tímto směrem do $\overline{S'D'} = \overline{SE} = \overline{SA}$. Průměru \overline{AB} odpovídá $\overline{A'B'} \neq \overline{AB}$. Poloměr opsané kružnice kolem bodu S' je $r = \overline{SA}$.

Některá užití:

Z daného bodu V vésti tečny k dané elipse (viz obr. 4).

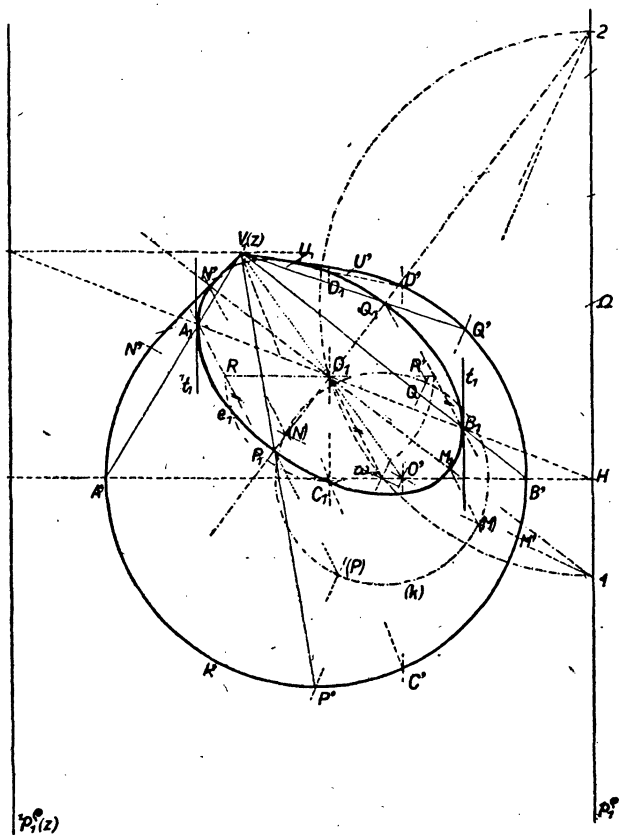
Obr. 4.

Elipsa je dána sdruženými průměry \overline{AB} ($\parallel o$) a \overline{CD} . Způsobem právě vyloženým sestrojíme kružnici k' , jež je s danou elipsou afinně sdružená a k bodu V sestrojíme bod odpovídající.

(\overline{VS} protíná osu o v bodě U . Spojnice $\overline{US'}$ a $\overline{VV'} \parallel \overline{SS'}$ stanoví bod V' odpovídající bodu V .)

Tečnám z bodu V' ke kružnici k' a jejím dotykovým bodům ${}^1T'$, ${}^2T'$ odpovídají tečny a dotykové body z bodu V .

Ježto bod V' v mnoha případech vypadne z mezí náčrtu, je třeba tuto konstrukci upravit.

Obr. 5.

Sestrojíme bod Ω , střed úsečky $\overline{S'V}$ a bod jemu odpovídající Ω' na spojnici $S'U$. Bod Ω' je středem kružnice, která procházejíc středem kružnice k' vytíná na ní dotykové body ${}^1T'$, ${}^2T'$. Těmto bodům a tečnám v nich odpovídají dotykové body a tečny z bodu V .

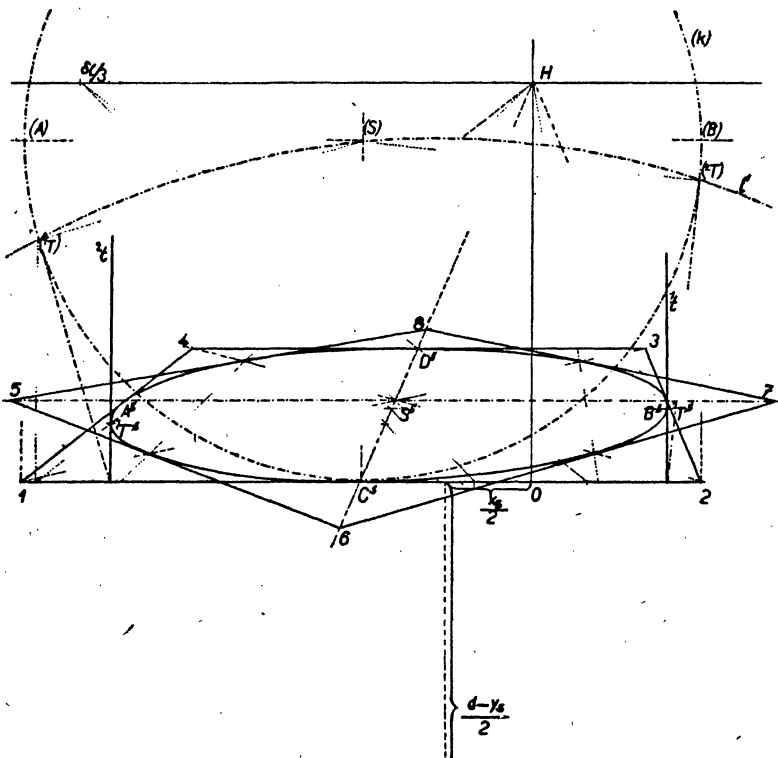
V promítání kosouhlém při kuželové ploše najde tato konstrukce své užití.

Další použití zmíněné afinity je při hledání os eliptického řezu roviny s kuželem (str. 52 cit. učebnice).

Nechť v obr. 5 rovina ρ protne daný kužel v elipse e , pro niž $\overline{AB}, \overline{CD}$ jsou sdružené průměry. Určeme její osy.

Elipsa e_1 je kolineární s podstavou k' . Sestrojme k této elipse afinní kružnici (k) pro osu afinity p_1^e .

Směr afinity je $R'B_1$. $[\overline{O_1R'} \perp \overline{O_1C_1}, \overline{O_1R'} = \overline{O_1C_1}]$.

Obr. 6.

Středu O_1 odpovídá bod ω na $\overline{B'A'}$. $\overline{O_1\omega} \parallel \overline{R'B_1} \parallel \overline{RA_1}$.

Kružnice, jdoucí body O_1, ω a mající střed na p_1^e , vytíná na této body 1, 2; jimiž jdou osy elipsy e_1 . Omezení jich provedeme užitím vztahu kolineárního s kružnicí podstavou k' , nebo ze vztahu afinního s kružnicí (k) .

Lze tudíž sestrojiti osy elipsy, jež je průsečnou křivkou roviny ρ s plochou kuželovou, aniž bychom museli uvažovati o elementech nevlastních (úběžných).

Je zřejmé, že stejným způsobem lze postupovat, je-li podstavou elipsa.

Sestrojení afinní kružnice k eliptickému řezu nám velmi dobře také poslouží, máme-li sestrojiti ještě vržený stín při rovnoběžném osvětlení spodní seříznuté části na rovinu podstavnou. V tomto případě je též elipsa vrženého stínu e' afinně sdružená s uvažovanou kružnicí.

4. Nakonec všimněme si konstrukce perspektivního obrazu kružnice (v citov. učebnici na str. 161 a dále). Mějme za úlohu zobraziti v perspektivě kružnici ležící v rovině základní a mající střed $S(-3; 6; 0)$ a poloměr $r = 6$ cm; pro perspektivu buď distance $d = 24$ a výška horizontu $v = 7$.

V připojeném obr. 6 je sestrojena perspektiva kružnice známým způsobem.

Pokládám za důležité sestrojiti tečny 1t , 2t , které v perspektivním obraze jsou kolmé k ose x a určiti jejich dotykové body ${}^1T^s$ resp. ${}^2T^s$. Tyto tečny jsou zřejmě obrazy obrysových povrchových přímk kolmé válcové plochy, sestrojené nad danou kružnicí.

Obrysové povrchové přímk stanoví tečné roviny, vedené středem promítání k válcové ploše. Stopy těchto tečných rovin na rovině základní jsou tečnami z bodu O_1 ke kružnici k .

Po sklopení roviny základní do průmětny ν přejde kružnice k do (k) a bod O_1 do $(O)_1$, vzdáleného od počátku soustavy souřadnic o distanci d . Ježto tato distance je zpravidla nejméně 24 cm, je $(O)_1$ nepřístupný.

Můžeme však narysovat opět kružnici l , opsanou nad $(S)(O)_1$ jako nad průměrem, která na (k) vytíná dotykové body $({}^1T)$, $({}^2T)$. Její střed Ω má souřadnice $\Omega[\frac{1}{2}x_s; \frac{1}{2}(d - y_s); 0]$, kde $(x_s; y_s)$ jsou souřadnice středu kružnice S a d jest distance. Tečnám v bodech $({}^1T)$ a $({}^2T)$ odpovídají hledané tečny elipsy e^s . Určíme tudíž nejprve dotykové body ${}^1T^s$ a ${}^2T^s$ a v nich pak tečny.

Při sestrojování perspektivních obrazů obrysů válcových ploch je tato konstrukce nutná.

Metodické poznámky k rovnicím 2. stupňa.

Dr. Frant. Krňan, Bratislava.

Často sa rovnicím 2. stupňa na strednej škole venuje málo pozornosti. Žiak sa naučí jeden — dva vzorce, niektorý snád z hlavy vytratí, alebo ho popletie (najmä znamienka), je v koncoch. Každý kolega-matematik vie, akú dôležitosť majú rovnice 2. stupňa jednak v praktických aplikáciach, jednak ako úvod k rovnicám vyšších stupňov. I keď sa na strednej škole nepreberajú, až na malé vý-